

Kapitola 6

ZHLUBOKA JSEM SE nadechla a přinutila své nohy k pohybu. Celou dobu jsem přemýšlela o tom, že jestli je tahle místnost z tátova podvědomí skutečná, co dalšího asi ještě? Pokud dnes mé odpovědi nebudou stačit...

Ne. Vrátila jsem se v myšlenkách do reality. Když se budu bát, co dalšího možná přijde, nijak mi to ve zvládnutí připraveného testu nepomůže. Dýchat, soustředit se, uvolnit se. Tak má mysl pracuje nejlépe. Začala jsem s tím prvním, zhluboka se nadechnout a zhluboka vydechnout. Nádech, výdech. Dotkla jsem se žluté tužky ležící na stole a koutkem oka zahlédla Tomase, který se na mě ustaraně díval. Zavrtěla jsem hlavou a usmála se, abych mu nějak dala najevo, že si nemusí dělat starosti. Že jsem v pořádku. Že budu v pořádku.

Zatímco jsem čekala, až test začne, prohlédla jsem si ostatní členy naší skupiny. Kromě mě v ní byla jen jedna další dívka. Měla dlouhé rudé vlasy a černá látka jejich šatů dokonale kontrastovala s její světlou pletí. Žáda měla ztuhlá, pohled upřený před sebe. Kluci se nesoustředili o nic méně. Dva světlolvasí. Jeden

zrzavý. Čtyři hnědovlasí s různými odstíny hnědé. A Tomas. Pár z nich bylo celkem drobných, ale zejména ten zrzavý měl svalnaté tělo, které vypovídalo o aktivním životě. Chvilku jsem přemýšlela, z jaké kolonie by mohl být, a mezitím do místnosti vešel vysoký holohlavý muž ve fialové kombinéze, který přinesl hromadu svázaných papírů.

Písemky.

V naší kolonii je papír velkou vzácností, protože během Fáze sedm bylo zničeno velké množství stromů. Jeho používání je ve škole pečlivě sledováno. Jakmile nějaký list papíru použijeme a už ho nepotřebujeme, je ihned odeslán do kolonie Omaha, kde ho zrecyklují.

Asistent v tichosti obešel celou místnost a zastavil se u každého stolu, aniž by se byť jedenkrát podíval některému z uchazečů do očí. Na lesklém černém stole přede mnou přistál tlustý svazek papírů. Na obálce stálo napsáno *Historie*. V pravém rohu byl stejný symbol jako na mém náramku, osmicípá hvězda s bleskem uprostřed. Tolik jsem toužila svazek otevřít a podívat se, co skrývá, jenomže nikdo z ostatních ten svůj ještě neotevřel. S bušícím srdcem jsem vyčkávala.

Nakonec se asistent propracoval úplně dopředu. Nepředstavil se, řekl jenom: „Vyplňte stránky před sebou, jak nejlépe umíte. Pokud se budete chtít napít vody, přihlaste se a někdo vám ji donese. Pokud si budete potřebovat zajít na toaletu, přihlaste se a některý z asistentů vás doprovodí tam a zpět. Máte na to čtyři hodiny, začínáme teď.“

Pak stiskl tlačítko na přední stěně a ze stropu se spustila malá obrazovka. Stopky. Čas na nich se zkracoval.

Odpočítávání začalo.

Roztřesenými prsty jsem svazek otevřela na první stránce.

Otázka: Popište První fázi Války národů.